

3 Recycling for design for recycling: op naar het sluiten van de kringloop.

4 Aan tafel! Gemeenten en Nedvang in gesprek over gescheiden inzamelen van verpakkingsafval.

7 Hoe gaat de monitoring en rapportage in zijn werk? Een kijkje achter 'het scherm' van WasteTool.

nedvang recycle nieuws

APRIL 2012

Europarlementariër Gerben-Jan Gerbrandy: 'Hergebruik goed voor milieu én economie'

"Hoe meer hergebruik, hoe beter. Grondstoffen zijn schaars en zullen in de toekomst alleen nog maar schaarser worden. En niet te vergeten explosief duurder. Zowel voor het milieu als voor de economie is hergebruik daarom enorm goed." Aan het woord is europarlementariër Gerben-Jan Gerbrandy, die voor zijn partij D66 afwisselend in Brussel en Straatsburg verblijft.

Gerben-Jan Gerbrandy zet zich in voor milieu én economie

Gerbrandy is onder meer woordvoerder Resource Efficiency en Biodiversiteit. Daarnaast is hij sinds eind januari eerste vicevoorzitter van de parlementaire commissie voor Milieu, Volksgezondheid en Voedselveiligheid. "Europa komt alleen uit de economische crisis als we onze economie radicaal verduurzamen. Grondstoffen zijn schaars en dus duur. Hoe minder we ervan gebruiken, hoe goedkoper. In de toekomst wordt het een van de belangrijkste concurrentiefactoren."

Het terugwinnen van grondstoffen is een van de stokpaardjes van de europarlementariër. "Bedrijven zouden wel gek zijn als ze niet zoveel mogelijk hergebruiken. De grondstoffenprijzen zijn de afgelopen jaren enorm gestegen en de verwachting is dat die trend zich de komende jaren alleen maar doorzet. Om een voorbeeld te geven. Een bedrijf als AKZO Nobel heeft het afgelopen jaar

700 miljoen euro meer uitgegeven aan grondstoffen dan het jaar ervoor. Het is dus niet meer dan logisch dat het bedrijfsleven dit onderwerp hoog op de agenda heeft staan." "Het is heel lang zo geweest dat bedrijven de economische potentie van kunststof verpakkingsafval niet hebben ingezien. Simpel gezegd zat dat niet tussen de oren. Gelukkig kan ik zeggen dat we daarin

nu een kentering zien. Duurzaamheid zit meer en meer in het dagelijks gedrag. En dat zal, dat is mijn stellige overtuiging, de komende jaren alleen nog maar toenemen. Dat bewustzijn levert niet alleen een beter milieu op, maar plat gezegd ook ontzettend veel geld." Nederland staat in Europa bekend als koploper in het gescheiden inzamelen en hergebruik van verpakkingsafval, zegt Gerbrandy. "De cijfers spreken wat dat betreft voor zich. Gelukkig wordt er relatief weinig verbrand. Maar het kan natuurlijk altijd beter, en Nederland kan wat dat betreft ook nog stappen maken."

Gerben-Jan Gerbrandy (1967) studeerde Bestuurskunde aan de Universiteit van Leiden. Na zijn afstuderen verbleef hij enige tijd in de Verenigde Staten, om in 1993 assistent te worden van Joris Voorhoeve, op dat moment directeur van het Instituut Clingendael. Van 1994 tot 1998 was hij persoonlijk medewerker van D66-er Doeke Eisma, lid van het Europees Parlement. Hierna werkte hij als secretaris van de Tweede Kamerfractie van D66. Vanaf 2004 was hij als senior politiek adviseur verbonden aan het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Gerbrandy werd door zijn partij als tweede gekozen op de lijst voor de Europese Verkiezingen in 2009. Sinds 14 juli 2009 is hij in het EP afgevaardigd.

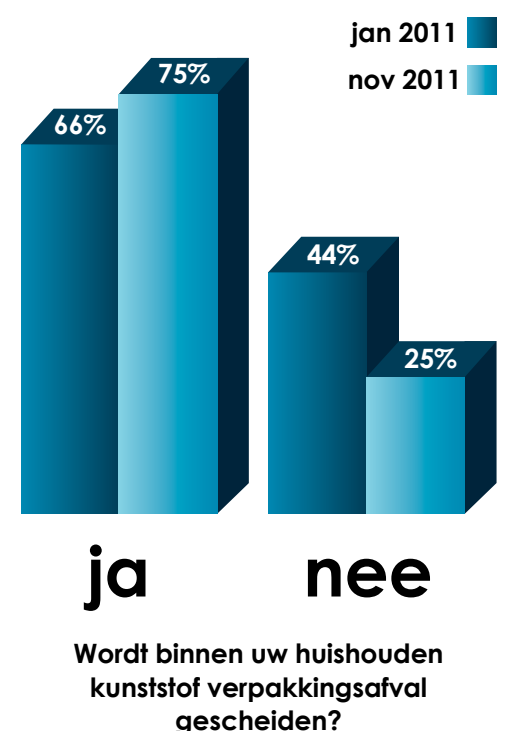
Grote bekendheid gescheiden inzamelen kunststof verpakkingsafval

Ruim 97% van de Nederlanders is bekend met het gescheiden inzamelen van kunststof verpakkingsafval. Ongeveer driekwart van de ondervraagden doet ook daadwerkelijk aan het gescheiden inzamelen hiervan. Dat zijn twee van de voornaamste uitkomsten van een onderzoek dat Business Monitor eind 2011 heeft gehouden.

Het onderzoek werd gehouden onder duizend respondenten in heel Nederland, met uitzondering van de drie Noordelijke provincies en Rotterdam. Deze werden van het onderzoek uitgesloten aangezien hier geen gebruik wordt gemaakt van de Plastic Hero-zakken. Ruim 70% van de ondervraagden geeft aan

dat zij vooral het kunststof verpakkingsafval scheidt omdat het bijdraagt aan een beter milieu. Bijna 20% doet dat om het volume in de afvalbak te verminderen. De mensen die niet aan het gescheiden inzamelen doen, geven aan dat ze het te veel moeite vinden en dat ze er thuis geen ruimte voor hebben. Ruim de helft van de respondenten

geeft aan dat ze niet weten wat er met het gescheiden ingezamelde kunststof verpakkingsafval gebeurt. Hierin valt dan ook nog veel winst te behalen. Datzelfde geldt voor communicatie vanuit de gemeenten; bijna 90% van de respondenten geeft aan dat hier nog veel kan worden verbeterd.

Cyclus: voor 11 cent hele voorlichtingscampagne

Gemeenten kunnen van het Afvalfonds 11 cent per inwoner ontvangen voor communicatie over kunststof. Negen van de veertien gemeenten in de regio Midden-Holland en de Rijnstreek, die hun afvalbeheer door Cyclus laten verzorgen, doen mee met de gezamenlijke voorlichtingscampagne over gescheiden kunststofinzameling.

Deze gemeenten hebben de communicatie overgedragen aan Cyclus. "Samen hebben we meer budget. Met één campagne, dus één en dezelfde boodschap, vergroten we het effect. Bovendien nemen we de gemeenten veel werk uit handen", vertelt Margaret Vos van Cyclus. "De budget- en krachtenbundeling van gemeenten en Cyclus resulteert in goede inzamelresultaten. En daar gaat het uiteindelijk om."

Eerst de voorzieningen op orde, dan campagne voeren

Betere inzamelresultaten beginnen met goede voorzieningen. In (op één na) alle Cyclus-gemeenten wordt het kunststof eens per twee weken ingezameld. Margaret Vos: "De inwoners zijn tevreden. De gemeenten die meedoen met de campagne hebben de inzamelrequentie verhoogd, waardoor de inzamelresultaten met gemiddeld 25% zijn gestegen."

"Inwoners moeten kunststof scheiden de normaalste zaak van de wereld vinden, dat is het gezamenlijke doel. Dit vraagt van inwoners nieuw gedrag. Onder het motto 'plastic scheiden, gewoon doen' ontwikkelen we kant en klare communicatiemiddelen die gemeenten inzetten voor deze gedragsverandering", licht Margaret Vos toe. Over strategie, communicatieboodschappen en -middelen brainstormen Cyclus en de gemeenten samen. Dit resulteert in een jaarplan, dat door Cyclus wordt uitgevoerd.

Maarten Milieu geeft milieulesen

Cyclus heeft diverse communicatiemiddelen ontwikkeld en uitgerold. Bijvoorbeeld een

Facebook pagina voor de campagne, prijsvragen en de Plastic thermometer. Die brengt de stand van zaken van de plasticinzameling per gemeente in één oogopslag in beeld. Margaret Vos: "Zo zien inwoners duidelijk wat hun inspanningen opleveren. In Bergambacht is er in 2011 30% meer plastic ingezameld dan de doelstelling van de overheid."

Cyclus zoekt ook rechtstreeks contact met inwoners, onder meer wordt tijdens braderieën uitleg gegeven over de kunststofinzameling. En Maarten Milieu, een deskundige en enthousiaste collega van Margaret Vos, verzorgt milieulesen op basisscholen.

Cyclus N.V. is gespecialiseerd in het integraal beheer van de openbare ruimte en afvalbeheer. Cyclus werkt in opdracht van veertien gemeenten maar ook van bedrijven in de regio's Midden-Holland en Rijnstreek aan een schonere en veilige leefomgeving voor ruim 380.000 inwoners. Cyclus hecht groot belang aan duurzame ontwikkeling, bij haar ondernemingsactiviteiten houdt zij rekening met een goede balans tussen milieu en sociale en economische aspecten.

MEER INFORMATIE: www.cyclusnv.nl

Voorlopig akkoord over meer hergebruik verpakkingsmateriaal

Het verpakkende bedrijfsleven gaat de komende jaren minder grondstoffen verbruiken en stelt ambitieuze doelen voor het hergebruik van verpakkingsmateriaal. Gemeenten kunnen daaraan bijdragen door bij de inzameling van afval nog effectiever materialen te scheiden die geschikt zijn voor hergebruik.

Doelen en middelen

Staatssecretaris Atsma (Infrastructuur en Milieu) heeft een voorlopig onderhandelingsakkoord bereikt over de doelen, aanpak en financiering voor de komende tien jaar met delegaties van de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) en het verpakkende bedrijfsleven. De kern van het akkoord is volgens Atsma, dat gemeenten en bedrijven vrij zijn in de keuze van hun middelen, maar zich verplichten tot het bereiken van de gestelde doelen. Die keuzevrijheid betekent voor gemeenten dat zij zelf kunnen kiezen tussen voor- of nascheiding van kunststof verpakkingsmateriaal, mits het gesorteerde materiaal aan de normen voor hergebruik voldoet. De bedrijven op hun beurt zijn vrij om al dan niet statiegeld te vragen voor kunststof PET-flessen, mits ze een jaarlijks toenemende hoeveelheid PET-materiaal hergebruiken en zuiniger worden met grondstoffen.

Geld

Het akkoord geeft vanaf 2013 tevens uitvoering aan de afspraak in het regeerakkoord om het Afvalfonds of te schaffen. Het verpakkende bedrijfsleven verplicht zich met het akkoord zelf te zorgen voor een robuust en toereikend financieringsstelsel, waaruit alle afgesproken activiteiten kunnen worden betaald. Gemeenten krijgen dus hun kosten voor inzameling van huishoudelijk verpakkingsafval volledig vergoed. Daarnaast krijgen zij jaarlijks 20 miljoen euro voor

2013 2013

de extra aanpak van zwerfafval. Tegelijk continueert het bedrijfsleven zijn activiteiten in de campagne Nederland Schoon.

Kennisinstituut

Om steeds zuiniger met grondstoffen en verpakkingsmateriaal om te gaan, wordt een onafhankelijk en deskundig kennisinstituut opgericht. Concrete projecten zijn hergebruik van PET in frisdrankflessen, terugdringen van PVC-verpakkingen, minder plastic tasje bij winkeliers, materiaalreductie in kunststof verpakkingen, minder kunststofwikkels rond geadresseerd drukwerk, verlagen van de milieudruk door metalen verpakkingen.

Streefdoelen en resultaatverplichtingen

De afspraken moeten er toe leiden dat het jaarlijks hergebruik van kunststof verpakkingsmateriaal toeneemt

van 42% nu naar 52% over vijf jaar (streefdoel 2017), maar in ieder geval over tien jaar (resultaatverplichting 2022). Ook het hergebruik van houten verpakkingsmateriaal gaat omhoog: van 25% nu naar 45% over vijf jaar (streefdoel 2017), maar in ieder geval over tien jaar (resultaatverplichting 2022). Met deze doelen is Nederland een stuk ambitieuzer dan Europa.

Statiegeld

Omdat het akkoord focust op inzamelresultaten en bedrijven zich verplichten tot zuiniger gebruik van grondstof en meer hergebruik van kunststof in hun verpakkingsmateriaal, zijn ze vrij in de wijze waarop ze gebruikte PET-flessen terugnemen. Op z'n vroegst per 1 januari 2014 kunnen de bedrijven stoppen met het verrekenen van statiegeld op deze flessen. Deze relatief kleine stroom wordt nu parallel aan het overige kunststof verpakkingsafval ingezameld, wat inefficiënt is en relatief duur. De kosten hiervoor komen uiteindelijk terecht bij de burger. Afsproken is dat de bedrijven op eigen kosten en in overleg met de gemeenten en het ministerie een communicatiecampagne financieren, die burgers informeert over het verdwijnen van statiegeld en over de inzamelmethode die daarvoor in de plaats komt. De verwachting is dat de hoeveelheid zwerfafval niet stijgt. Mocht dit onverhoopt toch zo zijn, dan ontvangen de gemeenten een vergoeding. Bovendien worden de gemeenten vergoed voor de extra inzamelkosten, die ze moeten maken als het statiegeld wordt afgeschaft.

Dit artikel is opgesteld aan de hand van de brief die Staatssecretaris Atsma (I&M) heeft verstuurd op 5 maart 2012.

kort nieuws

M

Blik in de klas

De doperwijes bij het avondeten, de dorstlesser na het sporten, je komt ze tegen in een blikje. Blik is heel gewoon. En als het leeg is, gooi je blik gewoon in de prullenbak. Eigenlijk staan we er niet zo bij stil. Maar laat er nou zoveel interessants te vertellen zijn over blik, over hoe het gemaakt wordt, wat er allemaal mee kan en hoe goed er van oud blik weer nieuw is te maken. Stichting Kringloop Blik wil kinderen vertellen dat blik via de afvalbak gerecycled wordt. Blik wordt namelijk met magneten gescheiden van het afval en weer gebruikt bij de bereiding van nieuw metaal. Educatieve uitgeverij Zorn maakte samen met SKB en Nedvang een leuk, leerzaam en interactief lespakket voor kinderen in groep vijf en zes.

MEER INFORMATIE: www.blikindeklas.nl

H

Een groene deal

Door middel van een zogenaamde Green Deal helpt de Rijksoverheid burgers, bedrijven, organisaties of andere overheden bij het realiseren van duurzame initiatieven die moeilijk van de grond komen. Een van de 59 Green Deals die zijn gesloten is afkomstig van Platform Hout in Nederland (PHN), de Nederlandse Emballage- en Palletindustrievereniging (EPV) en de Pallet Kisten Fabriek (PKF): resthout in de emballage- en palletindustrie krijgt een nuttige toepassing: schoon resthout wordt als vervanging voor gas ingezet in bedrijfsprocessen. Met de Green Deals worden concrete stappen gezet naar een duurzame economie, met projecten die zichzelf terugverdienen.

MEER INFORMATIE: www.rijksoverheid.nl/greendeal

P

Digitaal lespakket over papier & recycling

Kinderen waarderen papier. Het leest lekker van papier en kinderen beschouwen informatie op papier als betrouwbaar. Maar kinderen hebben ook vragen over papier: hoe zit het bijvoorbeeld met de milieu-impact van papiergebruik? De link tussen papier en karton en een gekapte boom vraagt om uitleg en nuance. Met deze invalshoek ontwikkelen KlasseTV en het Informatiecentrum Papier en Karton (IPK) een lespakket voor de groepen 7 en 8. Papier Recycling Nederland (PRN) ondersteunt het initiatief. KlasseTV is een internetportal dat innovatief, digitaal en thematisch lesmateriaal voor het basisonderwijs biedt. Het lespakket laat kinderen zien hoe zij kunnen meehelpen aan een nog betere inzameling van papier en karton. Ook duurzame grondstoffen en productie van papier komen aan de orde. Aan het pakket wordt een smartphone app gekoppeld waardoor kinderen en ouders ook thuis op ludieke wijze aan de slag kunnen met papier en karton en recycling.

MEER INFORMATIE: www.papierenkarton.org

G

Campagne tegen stenen kruiken in de glascontainer

Stenen kruiken horen niet in de glascontainer. Om inwoners hierop te wijzen voert Afvalverwijdering Utrecht bij wijze van proef campagne met een sticker op glascontainers. De campagne is een initiatief van Stichting Duurzaam Verpakkingsglas en Productschap Dranken. De effectiviteit van de sticker wordt met een sorteerproef gemeten. Van glas kunnen we eindeloos weer glas maken. De glasscherven uit de glasbak zijn waardevolle grondstof voor de productie van nieuwe flessen en potten. Daardoor besparen we primaire grondstoffen en energie. Steenachtig materiaal, zoals kruiken, hoort zeker niet bij het glasafval. Steen verstoort het productieproces van glas. Stenen kruiken en porselein horen dus bij het restafval of moeten naar de milieustraat.

K

Plastic Hero: sterker dan ooit

Wie kent hem niet? De oranje spierbundel die de inzameling van kunststof verpakkingsafval vertegenwoordigt. Toch is de Plastic Hero het afgelopen jaar een beetje buiten beeld gebleven. Het ging namelijk lekker met de inzameling en goede recyclingcijfers werden behaald. Maar, het kan natuurlijk nog beter. Vandaar dat de Plastic Hero in 2012 zijn rentree maakt in een nieuwe campagne. Via een pitch kon een selectie van bureaus een campagnevoorstel doen. Nedvang was het meest gecharmeerd van de ideeën van Alta Creatieve Marketingcommunicatie, het Utrechtse bureau dat op dit moment hard aan het werk is om later dit jaar Plastic Hero weer voor het voetlicht te brengen. Sterker dan ooit.

Karen van de Stadt is Productmanager Verpakkingen bij Nedvang

Ontwerpregels voor een recyclebare verpakking

Recycling for design is al een tijdje aan de orde. Bij de afdeling Producenten en Importeurs van Nedvang braken men het hoofd over een term die net dat stapje verder zou aanduiden: de stap naar het sluiten van de kringloop. Het werd Recycling for design for recycling: de uitdaging is om een recyclebare verpakking te ontwerpen die geschikt is om te hergebruiken.

Karen van de Stadt is Productmanager Verpakkingen. En zij is de verpakkingskundige van Nedvang. Wie iets weten wil over verpakkingen, klopt bij haar aan. Een paar jaar geleden concludeerde Van de Stadt dat er te weinig houvast is voor bedrijven bij het ontwerpen van een moderne, milieuvriendelijke verpakking. Bedrijven zijn al geruime tijd verplicht om te zoeken naar manieren om hun verpakking lichter, recyclebaar en met gebruik van gerecycled materiaal te maken. In wetdocumenten zoals de Essentiële Eisen staat het allemaal in grove lijnen beschreven. Van de Stadt en haar team besloten ook het 'hoe en wat' toe te lichten, wat heeft geleid tot het opstellen van ontwerpregels voor een recyclebare verpakking.

Bijdragen

Bij de ontwikkeling van de ontwerpregels was een belangrijk onderdeel de regels te toetsen aan de doelgroep. Wat leeft er bij bedrijven bij de totstandkoming van hun verpakking? Welke kennis is er al? Welke vragen zijn er? Nedvang gaf onder andere een workshop Recycling for design for recycling tijdens het afgelopen Nedvang Congres. De aanwezigen communiceerden hun tip of vraag op post its, waarvan later dankbaar gebruik is gemaakt. Ook op het aankomende Nederlandse verpakkingsevent Empack 2012 gaat Karen van de Stadt graag het gesprek aan met bedrijven.

Doel

Het ontwerp van een verpakking moet bijdragen aan een goed gebruik van het product door de eindgebruiker. Daarnaast is het doel het verminderen van de milieudruk van de productverpakkingscombinatie. In het kader van Recycling for design for recycling ligt de nadruk op een toename van hergebruikt materiaal (recyclaat) in de verpakking en ervoor zorgen dat de verpakking na gebruik beter is te scheiden en voor recycling aan te bieden. Naast algemene ontwerpregels zijn er specifieke regels per materiaal geformuleerd.

Materialen

In samenwerking met de materiaalorganisaties stelde Nedvang voor alle materialen - papier en karton, metaal, glas, hout en als nieuwkomer kunststof - ontwerpregels op. Sinds jaar en dag wordt papier en glas ingezameld en blik uit het restafval gehaald en verwerkt voor hergebruik. Zodoende was er al veel kennis aanwezig bij de papier- en karton- en de glasbranche evenals de metaal- en houtbranche. Kunststof is een relatief jonge speler in het veld; pas in 2009 startte Nederland met de inzameling van kunststof verpakkingsmaterialen. Voor kunststof vereiste het verdiepen en uitzoekwerk om tot ontwerpregels te komen. De actuele ontwerprichtlijnen zijn te vinden op de website van Nedvang, bij het onderdeel Bedrijven, menu Hulpmiddelen.

Aan tafel!

Gemeenten en Nedvang in gesprek over het gescheiden inzamelen van afval

Nedvang sprak met vijf verschillende gemeenten - Apeldoorn, Bodegraven-Reeuwijk, Cranendonck, Millingen aan de Rijn en Pijnacker-Nootdorp - over het gescheiden inzamelen van verpakkingsafval, in de breedste zin van het woord. Waarom kiezen gemeenten voor een bepaalde afvalaanpak en wat zijn hun ervaringen?

Voor Nedvang zat onder andere Mark Donders aan tafel. Hij is gemeenteadviseur en komt dagelijks bij gemeenten over de vloer om te praten en te adviseren over gescheiden afvalinzameling. Het gesprek met de gemeenten werd gevoerd aan de hand van vijf stellingen, geponeerd door Frans Weisglas, voormalig Tweede Kamer-voorzitter en huidig lid van de maatschappelijke adviesraad van Nedvang.

Gemeenten zijn zich er nog niet ten volle van bewust dat ze met het gescheiden inzamelen een bijdrage leveren aan een duurzamer wereld.

Marc Veenhuizen: Een gemeente moet ook prioriteiten stellen. Waar ligt de focus? En, waar steekt een gemeente geld in? Dat kan afval zijn of een schone stad bijvoorbeeld.

Jos Koster: Voor veel gemeenten, met name in de Randstad, geldt vooral dat ze met hun huidig beleid geld laten liggen. En juist in het kader van de bezuinigingen is het heel belangrijk dat niet te doen.

Peter Wassink: Onze afvalstoffenheffing is lager dan het gemiddelde in Nederland. De heffing in Millingen aan de Rijn is 100% kostendekkend. Er valt dus inderdaad geld te 'verdienen' met het scheiden van afval.

Marc Veenhuizen: Volgens mij gaat het juist om de producenten die bewuster

moeten zijn. Burgers vragen toch niet om al dat overbodige verpakkingsafval? Gemeenten zijn zich wel degelijk bewust van de bijdrage aan een duurzamere wereld door middel van het scheiden van afval.

Jos Koster: Ik wil een appel doen op de producenten om eens andere keuzes te maken, om niet alleen maar te kijken naar het uiterlijk en de verkoopwaarde van hun verpakkingen.

Mark Donders: Gelukkig zijn producenten vandaag de dag een stuk bewuster bezig met hun product en de gevolgen voor het milieu. Preventie heeft bij bedrijven de nadruk. Het heeft wel een doorontwikkeling nodig. Daarbij is het product het belangrijkste. Weggooien van het product levert een zwaardere milieudruk op dan een verpakking waar we niks mee kunnen.

Jos Koster: De burger speelt ook een rol. En of het bewustzijn ook bij de burger aanwezig is hangt voor een deel af van de communicatie van de gemeente naar de burger, de gemeente is daarvoor verantwoordelijk. En hoe het met dat bewustzijn is gesteld, hangt vaak samen met het afvalbeleid van de betreffende stad of gemeente. De verschillen zijn groot, zelfs per provincie. Misschien heeft mentaliteit er ook wat mee te maken.

Karin Maas: Het is ook een kwestie van gewenning. In Cranendonck waren mensen aanvankelijk zeer sceptisch en was er veel commentaar toen we in januari 2011 overgingen naar het ophalen van het restafval eens per vier weken, en kunst-

stof eens per twee weken. Toen we drie maanden verder waren hoorde je praktisch niemand meer. Het gaat goed.

De consument doet het veel beter dan verwacht

Eke Vos-Heikens: 'Het' is dat dan afval scheiden of milieubewust zijn? In het eerste geval denk ik dat het een kwetsbaar evenwicht is. Op informatie-avonden in onze gemeente horen we toch veel geluiden waaruit blijkt dat mensen het allemaal maar veel moeite vinden. De burger wil best wel een steentje bijdragen aan een duurzaam milieu, maar dan toch zonder al te veel moeite. Het moet ze makkelijk gemaakt worden. We zijn van nature toch een beetje lui.

Peter Wassink: Beter afval scheiden kost de burger bij ons minder geld. Dat scheelt juist en daarmee is hij heel blij. Maar communicatie is wel een heel belangrijk onderdeel in het proces.

Karin Maas: Dat denk ik ook. Toen wij andere keuzes maakten in onze gemeenten, hebben we die stap voor stap gecommuniceerd naar de burger. En zo werden zij bewust van het feit dat we op de nieuwe manier geld besparen. Een belangrijke motivatie.

Marc Veenhuizen: Proeven in Apeldoorn toonden aan dat er veel bereidheid was bij mensen om een bijdrage te leveren door middel van het scheiden van hun afval. Bied burgers daarom goede mogelijkheden om te scheiden en een financiële prikkel helpt daarbij.

Frans Weisglas: Het financiële aspect is van groot belang, dat wordt duidelijk. Maar doet de burger/consument het ook beter vanwege het bewustzijn dat hij kan bijdragen aan een beter milieu?

Jos Koster: Ja, zulke goedwillende burg-

ers zijn er wel. Het is alleen een kleine groep. Geld is echter wel de prikkel.

Eke Vos-Heikens: Je kunt dat bewustzijn wel vergroten. Laat de burger zien wat er gebeurt. Want wie realiseert zich nou bijvoorbeeld dat er een koffieapparaat is dat voor een groot deel is gemaakt van gerecycled kunststof en dat zichzelf uitschakelt na vijf minuten? Als je zulke zaken laat zien, creëer je ook meer betrokkenheid.

Een haalsysteem levert veel meer kilo's op dan het brengsysteem

Eke Vos-Heikens: Bij kunststofinzameling is dat bewezen. In Bodegraven-Reeuwijk levert het ophalen van kunststof eens in de veertien dagen nu veel meer op dan de proef met de containers die in de gemeente geplaatst waren. Waarom is ons niet duidelijk.

Jos Koster: Diftar pakt goed uit voor het brengen. En met betrekking tot halen: dan moet er toch ook weer een vrachtwagen op pad? Als mensen nu naar de supermarkt gaan, nemen ze meteen hun glas, papier en kunststof mee. De vrachtwagen kan dan binnenblijven. Dat scheelt weer CO₂ toch?

Mark Donders: Dat is een voor de hand liggende gedachte, maar cijfers geven aan dat het met de CO₂ reductie in dat geval wel meevalt. Je moet de hele keten bekijken en niet alleen het onderdeel logistiek.

Peter Wassink: Een haalsysteem brengt mijns inziens niet per definitie meer op dan een brengsysteem. In Millingen levert het brengsysteem van met name oud papier en textiel beduidend meer kilo's op dan het haalsysteem.

Marc Veenhuizen: Uiteindelijk kijken mensen toch naar: wat levert het me op en wat kost het me? Dat is echt belangrijk bij het maken van keuzes en de moeite die men neemt.

Frans Weisglas: Vinden mensen het niet te veel gedoe?

Marc Veenhuizen: Mensen zijn bewuster dan je denkt en als er een prikkel is, zorgt dat ervoor dat ze meer willen. Geef ze dan de voorzieningen.

Karin Maas: In Cranendonck regende het

de eerste maand klachten toen we overgingen op het nieuwe systeem. Dan ebt het uiteindelijk weg en hoor je niets meer.

Eke Vos-Heikens: In Bodegraven-Reeuwijk kunnen kinderen zien, aan de hand van projecten waarbij bijvoorbeeld speelgoed van afval wordt gemaakt, waarom afval scheiden – of dat nu om halen of brengen gaat - heel zinvol is. Kinderen kunnen hun ouders 'opvoeden' daarin.

Mark Donders: Volgens WasteTool, de online applicatie waarin gemeenten hun hoeveelheden verpakkingsafval per materiaal registreren, is het haalsysteem gemiddeld beter dan het brengsysteem. In ieder geval waar het om kunststof gaat.

De rol van de overheid kan veel duidelijker als het om gescheiden inzameling gaat

Jos Koster: Ik denk dan aan de 'rijks-overheid'. In het beleid dat er is, al die regels, is er veel onduidelijkheid. Er loopt zoveel door elkaar. Volgens mij kan de rijks-overheid veel meer sturen met haar afvalbeleid.

Frans Weisglas: Zou het dan goed zijn om een 'dwingend' beleid te hebben? Zoals in Vlaanderen bijvoorbeeld, waar alles diftar is?

Marc Veenhuizen: Wat mij betreft een volmondig ja. Dat is veel duidelijker. Nu is het een mysterie om te weten welk ministerie wat doet. En bovendien blinkt Nederland uit in het vinden van de uitzonderingen op de regel.

Over tien jaar weten we niet beter en hoort het gescheiden inzamelen van afval bij de dagelijkse routine

Marc Veenhuizen: Het gaat niet om routine. Het 'omgekeerd inzamelen' zal veel verder doorgevoerd zijn en we staan dan veel meer stil bij wat we met het afval kunnen. Milieu en geld gaan hand in hand.

Jos Koster: Over tien jaar hebben we een heel andere manier van denken. *Consuminderen* is dan ingeburgerd en zo valt er ook minder in te zamelen. Ook denk ik dat

Apeldoorn (GELDERLAND - 137.683 INWONERS)
Apeldoorn is een diftar(1) gemeente. "De inwoners van Apeldoorn hebben blauwe, groene en grijze containers voor respectievelijk hun papier, gft en restafval. Ook zijn er boven- en ondergrondse voorzieningen voor glas, papier, kunststof en drankkarfons. De wens is om het voorzieningsniveau (met name ondergronds) zo efficiënt en servicegericht mogelijk te krijgen", meldt **Marc Veenhuizen**, senior adviseur afvalbeleid.

Bodegraven-Reeuwijk (ZUID-HOLLAND - 32.772 INWONERS)
Bodegraven en Reeuwijk fuseerden in 2011 tot de gemeente Bodegraven-Reeuwijk. "Er valt op het gebied van afvalinzameling een inhaalslag te maken, een harmonisatie zodat Bodegraven-Reeuwijk aan al haar inwoners dezelfde faciliteiten kan bieden. Bodegraven-Reeuwijk heeft nu een eigen afvalbrengsysteem, ondergrondse verzamelcontainers en groene minicontainers", aldus **Eke Vos-Heikens**, senior adviseur beleid en beheer openbare ruimte.

Cranendonck (NOORD-BRABANT - 20.429 INWONERS)
"Cranendonck is een plattelandsgemeente waar een systeem van groene en grijze containers wordt gehanteerd. Vanaf 2011 haalt Cranendonck vierwielers het restafval op en tweewielers kunststof en blik en drankkarfons. Daarnaast biedt de gemeente een milieustraat evenals een kringloopwinkel die goede zaken doet. Cranendonck doet ook aan luerinzameling. Vooralsnog is het de wens om op ondergrondse containers over te gaan", vertelt **Karin Maas**, beleidsmedewerker.

Millingen aan de Rijn (GELDERLAND - 5.922 INWONERS)
Millingen aan de Rijn is een diftar(1) gemeente. De verwachting is dat de gemeente binnenkort zal samengaan met de gemeente Groesbeek. Afvalinzameling is een belangrijk agendapunt voor wethouder Milieu **Peter Wassink**. "Restafval gaat in de zak, gft in de groene container, kunststof wordt een keer in de maand opgehaald en daarnaast is er een haal- en brengsysteem voor papier en glas. Ook heeft Millingen een eigen milieustraat."

Pijnacker-Nootdorp (ZUID-HOLLAND - 49.593 INWONERS)
Beleidsmedewerker reiniging en openbare ruimte, **Jos Koster**: "In Pijnacker-Nootdorp hebben de inwoners veel keus. Ze hebben grijze en groene containers aan huis, maar ook zijn er ondergrondse containers. Daarnaast zijn er minicontainers en zakken voor kunststof en bestaat er een brengsysteem voor kunststof. Daarnaast biedt Pijnacker-Nootdorp het Ryck-initiatief. (2)"

we dan kunnen spreken over *produmind-eren*.

Marc Veenhuizen: Tegen die tijd is de meerwaarde van afval van groot belang. Door het economisch aspect gaat men anders kijken en vindt er een verschuiving plaats: afval is ook geld! Wie biedt mij het meeste voor mijn afval, wordt de insteek.

Eke Vos-Heikens: We halen het afval nu al uit Italië en verdienen er geld mee.

Frans Weisglas: De burgers evenals de producenten zullen er dus steeds meer van doordrongen zijn dat er geld te verdienen valt en dat er profijt is van eigen inzet. Iedereen zal steeds meer ondernemen en een aandeel hebben in het geheel.

Zou uw gemeente graag deelnemen aan een volgend ronde tafel gesprek met Nedvang? Laat ons dat weten via info@nedvang.nl

‘Ik voel me af en toe net een dominee. Een duurzaamheidsdominee’

Cathrien Ruoff runt een bureau voor technisch en juridisch verpakkingsadvies. Met ruim twintig jaar ervaring in de verpakkingwereld helpt ze bedrijven op weg met verpakkingswetgeving, verpakkingenbelasting of een verpakkingenstrategie. Innovatie vormt altijd de kern. Nu presenteert ze haar praktijkonderzoek in het kader van duurzaam verpakken en de beste verpakkingsoplossing. Tandpastaverpakkingen gingen onder de loep.

Verpakkingskundige Cathrien Ruoff heeft een indrukwekkende staat van dienst. Ooit studeerde ze af met de ontwikkeling van een wikkel rond de Blue Band margarine aan de TU Delft als Industrieel Ontwerper. “Omdat niemand met verpakkingen bezig was, besloot ik dat te gaan doen. En ik kon aan de slag bij Heineken met verpakkingsontwikkeling en -technologie.” Inmiddels voorziet ze (vooral) bedrijven in informatie en advies rondom het Besluit verpakkingen en speelt ze een rol in de bewustwording van de grondstoffenrotonde, gespitst op het sluiten van de kringlopen. “Hoe kun je schoner produceren? Hoe voorkom je afval? Wat is duurzaam verpakken en hoe doe je het? Ik voel me af en toe net zo’n duurzaamheidsdominee.”

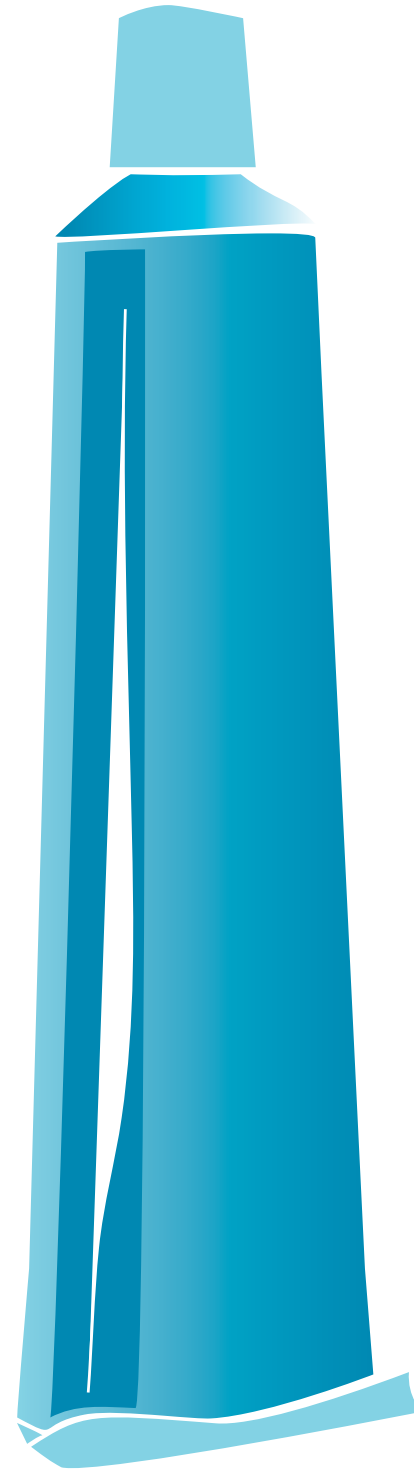
Praktijkonderzoek

Het idee voor het praktijkonderzoek ontstond bij Ruoff toen zij tot haar grote verbazing in het tandpastaschap zag dat er weer tubes stonden in doosjes. “De Commissie Verpakken meldde in 1994 trots dat na zeven jaar praten het omdoosje rond de tube tandpasta niet meer nodig was. Toen ik ze weer terug zag in het tandpastaschap, vroeg ik me af waarom je in deze tijd, met alle

wetgeving rondom verpakkingen, weer een doosje om een tube tandpasta doet? Dat was de katalysator voor het onderzoek.” Het tandpasta-onderzoek is het eerste onderzoek dat Ruoff uitvoerde samen met collega Alexandra Kloppenburg, die onder andere als verpakkingskundige voor TNO werkte. “Tandpasta is een sprekend voorbeeld. Iedereen gebruikt het met als doel een frisse en schone mond. Dat was dan ook ons uitgangspunt: de behoefte aan die frisse en schone mond. En als je op zoek bent naar een duurzame verpakkingsoplossing is dat wat je moet doen: teruggaan naar de behoefte. Vervolgens ga je die vertalen naar de praktijk”, aldus Ruoff.

Graadmeters

Voor het onderzoek gebruikten Ruoff en Kloppenburg zeventien verschillende tandpastaverpakkingen, in de vorm van een tube, een tube met omdoos, een pomp en een spuitbus. Aan de hand van de volgende duurzaamheidsgraadmeters werden de verpakkingen nauwkeurig onderzocht en beoordeeld: de hoeveelheid verpakkingsmateriaal gebruikt in de consumentenverpakkingen, de recyclebaarheid van het toegepaste verpakkingsmateriaal en het product dat

ongewild (onzichtbaar voor de consument) achterblijft in de consumentenverpakking, het productverlies. Hoewel er geen absolute ‘winnaar’ uit de bus kwam, leverde het onderzoek interessante bevindingen op. “Bij een spuitbus en pomp wordt natuurlijk veel meer verpakkingsmateriaal gebruikt. Slechte zaak zou je denken. Echter, bij een tube echter hebben we ontdekt dat er gemiddeld maar liefst tandpasta voor twaalf poetsbeurten achterblijft in de verpakking. En de milieubelasting van productverspilling en -schade weegt zwaarder dan de milieubelasting van een verpakking”, licht Ruoff toe. “Een eerste richtlijn die ik daarom wil geven is: zorg dat verpakkingen goed leeg en schoon te maken zijn.”

Toekomst

Het tandpasta-onderzoek heeft een praktisch format opgeleverd waarmee allerhande producten – van koekjes tot lijn – getoetst kunnen worden. Cathrien Ruoff: “Een bedrijf heeft echt wat te kiezen. Je moet uitzoeken hoe lang de eindgebruiker met jouw product doet en vooral zou willen doen, en hoe het met de houdbaarheid van het product en de recyclebaarheid van de verpakking gesteld is, hoe de verpakking goed leeg te maken is, of je verantwoord gebruik kan maken van recyclebaar in je verpakking en hoe de verpakking later weer voor hergebruik geschikt is. Duurzaamheid is echt geen trend meer, ook niet bij bedrijven. Het is iets waar we niet meer omheen kunnen. Er is nog zoveel te doen en gelukkig is er steeds meer kennis.”

De presentatie van Cathrien Ruoff over haar onderzoek is te vinden op de site van Nedvang bij Downloads (presentaties).

Makkelijker afval scheiden door Weggooiwijzer

Albert Heijn streeft ernaar om uiterlijk in 2015 alle eigen merk producten duurzamer te produceren en te verpakken. Hulp bieden aan klanten om makkelijk de verpakking op juiste wijze weg te gooien of voor recycling aan te bieden, past daarbij. Samen met Milieu Centraal en Nedvang ontwikkelde Albert Heijn daarom een systeem waarbij je in een oogopslag ziet hoe elke verpakking weggegooid moet worden. Sanne Zwinkels - brandmanager AH puur & eerlijk - licht de Weggooiwijzer toe.

1 Wat is de Weggooiwijzer?

De Weggooiwijzer is een hulpmiddel met afdanklogo's die Albert Heijn op alle eigen merk producten plaatst. Wanneer een klant een product koopt, vertelt het logo of de logo's op de verpakking hoe hij de verpakking of verschillende verpakkingsonderdelen het beste kan weggoien. De logo's betreffen verpakkingen die bij het oud papier, glas, kunststof of het restafval kunnen.

2 Staan de afdanklogo's dan alleen op producten van Albert Heijn?

Consumenten gaan de afdanklogo's voor het eerst tegenkomen op de AH puur & eerlijk biologische yoghurt, chocoladerepen, appelmoes en de AH huiskamer verse sappen. En in 2015 wil Albert Heijn de logo's op alle eigen producten hebben. Albert Heijn benadrukt dat het systeem vrij beschikbaar en te gebruiken is door alle Nederlandse supermarkten.

3 Wat is het uiteindelijke doel van de Weggooiwijzer?

De Weggooiwijzer moet twijfel wegnemen bij de consument over het weggoien van een verpakking in een bepaalde bak of zak. In het geval van bronscheiding is het van belang dat de materialen zo goed mogelijk gescheiden worden en dat we een zo hoog mogelijke recycling behalen. Hopelijk zullen zo veel mogelijk bedrijven op deze wijze gaan communiceren met hun klanten over het gescheiden weggoien van verpakkingen.

Monitoring en rapportage: hoe gaat dit in z'n werk?

Het was even wennen, het werken met WasteTool, het online registratiesysteem van Nedvang voor verpakkingsafval. Maar sinds de start in 2009 zien we nu dat de opgave van de ingezamelde hoeveelheden verpakkingsafval aan Nedvang bij de meeste gemeenten goed loopt en in de eigen processen is ingepast. Zo'n 80% van de gemeenten doet steeds binnen twee maanden opgave in WasteTool. Het Afvalfonds zorgt dat gemeenten op basis van hun opgaven worden vergoed voor hun inzamelingspanningen. Hoe gaat de monitoring en rapportage precies in z'n werk? Een kijkje 'achter het scherm' van WasteTool.

de accountantscontroles (zie verder) is het gedeelte van de monitoring en rapportage over het huishoudelijk verpakkingsafval een robuust onderdeel van de totale monitoringrapportage. De monitoringgegevens vormen de basis voor de rapportage die Nedvang jaarlijks verzorgt over in hoeverre de doelstellingen voor materiaalhergebruik zijn gehaald.

Gemeente doet opgave van de inzameling

De gemeenten zamelen verpakkingsafval bij huishoudens in voor recycling, gescheiden van het restafval dus. Dit zijn de deelstromen oudpapier (verpakkingen en grafisch), glas, kunststof en metaal, waarbij gedeeltelijk bij kunststof en een groot deel bij metaal sprake is van nascheiding. bij metaal sprake is van nascheiding. Voor de inzameling van dit verpakkingsafval ontvangen de gemeenten een vergoeding. Om de vergoeding te ontvangen houdt elke gemeente van deze stromen de hoeveelheden bij die zijn ingezameld en geeft deze op aan Nedvang. Dit gebeurt met WasteTool. De gegevens kunnen ook namens een gemeente door de afvalinzamelaar, het afvalsamenwerkingsverband of de nascheidingsinstallatie worden aangeleverd, maar de gemeente is zelf verantwoordelijk voor de juiste opgave en controleerbaarheid daarvan.

Nedvang controleert de gegevens

Nedvang controleert de inzamelgegevens die maandelijks in WasteTool worden aangeleverd: zijn deze in het algemeen in lijn met eerdere opgaven, geeft het afvalbedrijf dat het materiaal heeft afgenomen dezelfde hoeveelheid op? Als dat niet het geval is, is daar dan een reden voor? Met andere woorden, is de opgave plausibel? Afgesproken is dat 20% van de gemeenten een accountantscontrole van de opgegeven cijfers uitvoert. Dat komt voor elke gemeente neer op één keer in de vijf jaar. Als er meer dan daadwerkelijk ingezameld verpakkingsafval is opgegeven blijkt dat uit de controle, maar ook als er te weinig is opgegeven en een gemeente dus vergoeding misloopt. De controle kan zich dus terugverdienen, en zelfs meer dan dat. Geconstateerde afwijkingen zijn inmiddels

Mathijs Pijnacker kent alle ins & outs van WasteTool

slechts gering, in 2010 moest gemiddeld een half procent worden gecorrigeerd, en werden geen grote fouten gevonden in de opgaven.

Het Afvalfonds betaalt vergoedingen uit aan gemeenten

Na beoordeling en controle van de door een gemeente opgegeven hoeveelheden ingezameld verpakkingsafval, en goedkeuring daarvan, zorgt Nedvang dat de opgave wordt doorgeleid naar het Afvalfonds. Op basis van een zogenaamde voorlopige verrekenprijs voegt Nedvang een voorstel toe voor de te betalen vergoeding. Dit is een voorschot, dat vervolgens door het Afvalfonds aan de gemeente wordt uitbetaald. Telkens na een jaar worden alle rapportages en opbrengsten op een rij gezet, gecontroleerd en met een eindafrekening definitief gemaakt. De gehanteerde voorlopige verrekenprijzen (glas en papier/karton) worden daarbij vervangen door de daadwerkelijke prijzen in het afgelopen jaar.

De toekomst: cijfers zijn managementinformatie

De inzamelgegevens die momenteel worden verzameld ten behoeve van het

systeem ter uitvoering van het Besluit en de Raamovereenkomst, zullen in de toekomst ook te gebruiken zijn voor algehele ondersteuning om het hergebruik van verpakkingsafval nog verder te verbeteren. Dit is een prachtig perspectief voor alle partijen die hierbij zijn betrokken.

Hergebruikcijfers rapporteren, vergoedingen uitkeren, beleid sturen

Waarom registreert Nedvang de ingezamelde hoeveelheden verpakkingsmaterialen door gemeenten? Het doel van deze monitoring is driedelig. Ten eerste monitort Nedvang de inzamelgegevens ter uitvoering van de verplichting van het verpakende bedrijfsleven om te rapporteren over het materiaalhergebruik van verpakkingen. Deze rapportageverplichting over de hergebruikdoelstellingen is vastgelegd in het Besluit Verpakkingen en in de Raamovereenkomst. Ten tweede dienen de monitoringgegevens als basis voor de vaststelling van de hoogte van de vergoeding per gemeente van de inzamelkosten van huishoudelijk verpakkingsafval door het Afvalfonds. En ten derde bieden de inzamelgegevens interessante mogelijkheden om beleid te ontwikkelen en te sturen op verdere verbetering van de inzameling van verpakkingsafval.

Ik scheid mijn afval met dezelfde precisie als waarmee ik mijn werkkamer orden

Marie-Claire van den Berg is journalist en schrijfster van het boek Groen Doen. MEER INFORMATIE: www.groendoen.nu

Ik heb een nieuwe hobby: afval scheiden. Het begon allemaal met de eerste (en laatste!) keer dat ik mijn vuilnisbak omkieperde om te kijken wat ik zoal weggooi. Ik was geïnspireerd geraakt door een Amerikaanse schrijfster die een jaar CO₂-neutraal had geleefd en tot die dag had ik nooit beseft dat ik zoveel afval produceerde en het ook zo slecht scheidde. Eigenlijk hield ik alleen mijn glas en papier apart, maar ook dat deed ik lang niet altijd even consequent. Nu ik besef hoe waardevol mijn vuilnis is, doe ik dat niet meer. Inmiddels heb ik een aantal witte bakken aan mijn keukenmuur waar ik al mijn afval consequent in sorteert. Gekscherend noem ik het wel eens mijn afvalscheidingsstation, maar ze lijken meer op hippe opbergbakjes dan op prullenbakken. Ik scheid mijn afval met dezelfde precisie als waarmee ik mijn werkkamer orden, zelfs de kleinste stukjes plastic houd ik apart. Oké, soms ga ik misschien iets té ver, zoals laatst, toen mijn vriend een chipszak in de plastic bak gooide en ik die er demonstratief weer uithaalde. Maar als ik dan 's avonds naast hem onder mijn van oude PET-flessen gemaakte fleecedeken voor de tv zit, weet ik weer waarom ik dat deed. Laatst zei iemand tegen me: "Laat ze dat afval maar lekker achteraf scheiden, het is mij te ingewikkeld." Ergens begrijp ik die houding wel: als je je constant moet afvragen wat in welke bak moet, is er geen lol meer aan. Toch hoop ik dat het systeem van bronscheiding blijft bestaan en beter wordt. Het maakt je namelijk bewust van wat je in huis haalt én niet in huis hoeft te halen. Want sinds ik mijn afval beter scheid, let ik al in de supermarkt op hoe een product verpakt is en of de verpakking wel nodig is. In Pijnacker is het project Ryck gestart, waarbij je geld krijgt voor iedere kilo afval die je gescheiden aanlevert. Ik denk dat het mensen erg kan motiveren bewuster afval te scheiden. Maar ik zou ook best beloofd willen worden voor iedere kilo die ik niet meer weggooi. Want ook al is het beter voor het milieu om afval een nieuw leven te geven, het zou nog mooier zijn als we het niet eens zouden hoeven produceren.

Inwoners actiever inschakelen bij afval scheiden

Haarlem wil haar bewoners actiever inschakelen bij het scheiden van herbruikbare stromen uit het huishoudelijk afval. Wethouder Rob van Doorn (duurzaamheid) denkt er ook aan om Haarlemmers geld te geven voor afval.

Afvalbeleid: duurzaamheid centraal

“De betekenis van afval is nadrukkelijk aan het veranderen. We realiseren ons steeds meer dat afval een belangrijke bron van grondstoffen vormt. Afval verbranden draagt bij aan het broeikas effect. Dat willen we in de toekomst niet meer en daar werken we naartoe”, licht Rob van Doorn toe. De Haarlemse visie op het afvalbeheer staat in een voorstel voor een vernieuwd afvalbeleid. Duurzaamheid neemt een belangrijke plaats in. De gemeente zet in op het sluiten van materiaalkringlopen en

minimale CO₂-uitstoot. “Behalve goed voor het milieu scheelt 10% minder verbranden een paar miljoen euro. Die besparing op verbrandingskosten hebben we hard nodig voor de investeringen die nodig zijn om duurzaam afvalbeheer mogelijk te maken”, licht Rob van Doorn toe. Haarlem wil een doelmatige implementatie van de verduurzaming van het afvalbeheer samen met reinigingsbedrijf Spaarnelanden realiseren. De Raad besluit binnenkort over het nieuwe voorstel.

10% extra scheiding betekent ruim 10.000 ton CO₂-reductie

“Met afvalscheiding lopen we fors achter op andere grotere gemeenten. We gaan het mensen nog gemakkelijker maken om dicht bij huis hun afval te scheiden. Op dit moment haalt Haarlem 70% huisvuil op via de ondergrondse containers. Mijn doel is dit stadsbreed te doen. Om mensen de gelegenheid te bieden hun afval bij de bron te scheiden willen we meer inzamellocaties voor oudpapier, glas en kunststof verpakkingsafval. In 2015 moet

De ambitie van Rob van Doorn is inwoners actiever inschakelen bij afval scheiden

het scheidingspercentage van ruim 30% worden opgekrikt naar 40%. 10% extra scheiding betekent ruim 10.000 ton CO₂-reductie. Dit komt overeen met de jaarlijkse uitstoot van circa 4.000 personenauto's met een gemiddelde van 15.000 km per jaar. Dat tikt aan. Ondanks deze inhaalslag hebben we nog maar de helft gerealiseerd van mijn doel voor de komende acht jaar: 50% scheiding. Overigens kan de achterstand ook in ons voordeel werken: Haarlem kan leren van andere gemeenten die ons zijn voorgegaan.”

Met of zonder beloningsprikkel

Haarlem wil de fors hogere afvalscheiding realiseren zonder gebruikmaking van negatieve prijsmechanismen. Rob van Doorn: “We gaan bewoners stimuleren om op vrijwillige basis hun afval beter te scheiden. Positieve prijsprikkels blijken te werken. Misschien gaan we als extra stimulans goed scheidende bewoners belonen voor hun inspanningen. We volgen trends en ontwikkelingen op dit gebied en zoeken naar mogelijkheden voor een vorm van beloning binnen een grote gemeente zoals Haarlem is.”

Drie vragen aan Jan Storm 'Het systeem van Nedvang vormt een mooie basis'

1 Je bent directeur van Nedvang. Hoe ervaar je dat?

“Nedvang is een bijzonder boeiende organisatie. Of beter gezegd, de wereld waarin Nedvang zich bevindt is bijzonder boeiend. Er zijn ongelooflijk veel partijen direct en indirect betrokken bij het verpakkingendossier, waar wij dan ook weer mee te maken krijgen. Die veelzijdigheid – geen dag is hetzelfde – maakt het wat mij betreft nog steeds uitdagend. En ik vind het uitermate prettig leiding te geven aan de professionele club mensen die samen Nedvang vormen.”

Jan Storm bekleedde diverse bestuurlijke functies. Hij was onder meer wethouder van de gemeente Maassluis en bestuurder op het gebied van afval en milieu. Hij was nauw betrokken bij de vorming van het Nederlandse afvalbeleid. In 1997 maakte hij de overstap naar het bedrijfsleven en vervulde diverse functies in de afvalwereld in Nederland en België. Sinds december 2005 is Jan Storm algemeen directeur van stichting Nedvang.

2 Wat is het (grootste) verschil tussen Nedvang nu en Nedvang toen?

“Nedvang heeft zich de afgelopen jaren stap voor stap een belangrijke plaats verworven in de wereld van verpakkingsafval. We worden serieus genomen, er wordt rekening met ons gehouden. Als nieuwe organisatie bouw je dat natuurlijk niet in een paar maanden op, maar als ik nu terugkijk vind ik dat we hele grote stappen hebben gezet. Als uitvoeringsorganisatie zijn we een speler geworden.”

3 Hoe ziet Nedvang er wat jou betreft in de nabije toekomst uit?

“Dat is spannend. De onderhandelingen over de nieuwe invulling van de producentenverantwoordelijkheid lopen nog. Wat we wel kunnen zeggen is dat vrijwel alle partijen het erover eens zijn dat het systeem van Nedvang staat als een huis, en dat dat een mooie basis vormt om de komende jaren op verder te bouwen.”

CONTACT / COLOFON • Nedvang • Postbus 8724 • 3009 AS Rotterdam • 010 – 4206161
www.nedvang.nl • info@nedvang.nl • twitter.com/Nedvang • www.linkedin.com/company/stichting-nedvang

RECYCLE NIEUWS IS EEN UITGAVE VAN STICHTING NEDVANG

Tekst, redactie & coördinatie: Marcel Hoenderdos, Sandy Stevens (Marketing & Communicatie Nedvang),

Marguerite Ruys (MRStratego) • Fotografie: United Photos Haarlem, Nedvang

Grafisch Ontwerp: charlottelokin.com • Druk: Excelsior Haarlem

nedvang